

یهودیت

یهودی یکی از سه دین ابراهیمی است که پیروان آن از دوران کهن تاکنون خود را فرزندان قوم بنی اسرائیل میدانند. به راستین، این دین نخستین دین ابراهیمی به شمار می رود. پیامبر یهودیان موسی نام دارد و کتاب آسمانی وی تورات نام دارد. گفتنی است که در کتاب های آسمانی انجیل و قرآن از موسی به نیکی و از پیامبران بزرگ منش یاد شده است.

یهودیان و فرزندان قوم بنی اسرائیل بیش از پنج هزار سال است که در سرزمین اسرائیل می زیسته اند. همکنون کشور اسرائیل تنها کشور یهودی در جهان شناخته میشود.

پیدایش یهودیت

پیدایش این دین با آمدن دستور خدایی بر موسی (ع) در کوه حوریب آغاز شد، و به نام های چون: دین عبری، دین بنی اسرائیل، دین کلیمی و دین یهودی آشنا است. رابرت هیوم در کتاب ادیان زنده جهان می گوید «این واژه نخستین بار در حدود یکصد سال پیش از میلاد مسیح در ادبیات یونانی-یهودی به کار رفته است و واژه دیگری که تمام تاریخ این دین را در بر بگیرد، وجود ندارد.» مأموریت اصلی، موسی، برد و چرخه ی استوار بود. نخست دعوت بنی اسرائیل به عبادت خدای یکتا یا یهود و دوم آزادی قوم بنی اسرائیل از اسارت فرعون مصر بود. موسی با آوردن تورات از جانب خداوند، قوم خود را به راه رستگاری هدایت نمود. بعد از موسی، یوشع رهبری بنی اسرائیل را برعهده گرفت و بعد از یوشع، پیامبران زیادی با آوردن کتاب مقدس، هدایت قوم بنی اسرائیل را عهده دار شدند. یهودیان، عهد قدیم را محصول تعالیم انبیا، خود

می‌دانند، تعالیمی که از موسی (حدود ۱۲۵۰ سال قبل از میلاد) شروع و به ملاکی (حدود ۱۶۰ قبل از میلاد) ختم می‌شود. عهد قدیم، میراث گرانبهای موسی و پیامبران بنی اسرائیل محسوب می‌شود. از عهد قدیم دو نسخه مهم قدیمی موجود و در دسترس است: یکی به زبان اصلی، یعنی عبری و دیگری به زبان یونانی که به ترجمه سبعینیه (با هفتادتنان) معروف است. قدیمی‌ترین نام عبری کتاب مقدس هاسفریم به معنای الکتب می‌باشد.

زمان کهن

عهد قدیم شامل ۳۹ کتاب است که در دوره‌ای بیش از هزار سال به رشته تحریر در آمده‌اند. یهودیان برای کتاب مقدس، تقدس والائی قائلند و آن را الهام خداوند بر نویسندگان کتاب مقدس می‌دانند و بر این باورند که کتاب مقدس دو مؤلف دارد یکی خدا و دیگری بشر و بین‌ایند و عنصر خدایی و بشری جدایی وجود ندارد. البته بعضی‌ها هم وجود دارند که ایراداتی را بر کتاب مقدس گرفته‌اند و این کتاب را از قلمرو الهی بودن خارج دانسته‌اند که در اینجا مجالی برای بحث در مورد آن وجود ندارد.

عهد قدیم به سه بخش تورات (قانون یا اسفار پنجگانه)، نبودیم (پیامبران)، و کتوبیم (نوشته‌ها) تقسیم می‌شود. تورات شامل پنج کتاب موسی (ع) می‌باشد که در مدت ۴۰ سال بر موسی وحی شد. این بخش سرچشمه اصلی وحی و نبوت است.

تورات دارای پنج کتاب (سفر) به نام‌های پیدایش، خروج، لاویان، اعداد و تثینه است. بخش پیامبران، دارای دو بخشچه ی پیامبران پیش گام (متقدم) صحیفه یوشع، داوران، سموئیل اول،

سموئیل دوم، پادشاهان اول و دوم) و پیامبران پایانی (متأخر) که دارای کتابهای اشعیا، ارمیا، و تمام پیامبران کوچک دیگر است که تا پیش از مسیحی (۱۶۰ سال پیش از میلاد) ظهور کرده‌اند. بخش نوشته‌ها، گردایش سوم از زمان کهن است که شمار آن به دوازده می‌رسد و دارای مزامیر، امثال، غزل غزلها و ... می‌شوند.

البته باید اضافه کنیم که بسیاری از پژوهشگران بر این باورند که اسفار را موسی نوشته و بلکه سرگذشت موسی مبتنی است بر در روایات سیصد و چهارصد سال بعد از او که به رشته نوشتاری درآمده و به صورت حکایت موجود است. اما اکنون درباره ی اسلام و قرآن سخن می‌رانیم.

صهیونیسم و مهاجرت یهودیان

اولین موج مهاجرت به اسرائیل در عصر مدرن، مربوط به سال ۱۸۸۱ می‌گردد که طی آن یهودیان طبق عقاید سوسیال - صهیونیستی موسی هس و یا صرفاً به علت خلاص شدن از آزار دیگران^[نیاز به ذکر منبع] اقدام به بازخرید زمین از دولت عثمانی و یا زمین داران عرب نمودند.

پس از اسکان یهودیان و شروع فعالیتهای کشاورزی آنان، درگیری و تنش بین اعراب و یهودیان جوانه زد.^[نیاز به ذکر منبع] تنودور هر تزل (۱۸۶۰-۱۹۰۴) یک یهودی اتریشی، بنیان گزار جنبش صهیونیسم بود. او در سال ۱۸۹۶ کتاب «کشور یهودی» را به چاپ رساند و در این کتاب خواستار ایجاد کشوری از یهودیان شد. سال بعد او در تشکیل اولین «همایش صهیونیسم بین الملل» فعالیت کرد.

تشکیل صهیونیسم سبب موج دوم مهاجرت به اسرائیل شد که طی آن و مابین سالهای ۱۹۰۴ و ۱۹۱۴ حدوداً ۴۰,۰۰۰ نفر به این منطقه سرازیر شدند. در سال ۱۹۱۷ وزیر امور خارجه انگلیس، آرتور ج. بالفور، «اعلامیه بالفور» را صادر نمود که در آن ایجاد خانه‌ای بین‌المللی برای یهودیان در منطقه فلسطین لحاظ شده بود. در سال ۱۹۲۰ فلسطین به صورت اتحادیه‌ای از ملتها و تحت نظارت و اداره بریتانیا در آمد.

پس از جنگ جهانی اول، مهاجرت یهودیان طی موجهای سوم (۱۹۱۹-۱۹۲۳) و چهارم (۱۹۲۴-۱۹۲۹) ادامه یافت. در سال ۱۹۲۹ شورش اعراب سبب کشته شدن ۱۳۳ یهودی شد.

پا گرفتن جنبش نازیسم در سال ۱۹۳۳، پنجمین موج مهاجرت یهودیان را سبب شد. یهودیان که تا سال ۱۹۲۲ یازده درصد ساکنان منطقه را تشکیل می‌دادند، تا سال ۱۹۴۴ افزایش یافته و ۳۰٪ جمعیت را تشکیل دادند. پیش از این، علاوه بر املاک خصوصی یهودیان در منطقه، ۲۸٪ از کل زمینها نیز به صورت کاملاً قانونی توسط سازمانهای صهیونیست خریداری شده بود. شایان ذکر است که مناطق جنوبی کشور را زمینهای لم یزرع، بیابان و مرداب تشکیل می‌داد و یهودیان در حقیقت با خشک کردن مردابها گام مهمی در آباد کردن منطقه برداشتند

متعاقب هولوکاست در اروپا، مهاجرتهاى ديگرى نيز به مقصد اسرائيل انجام گرفت. با پایان گرفتن جنگ جهانی دوم عده یهودیان ساکن منطقه فلسطین به ۶۰۰,۰۰۰ نفر رسید.

در سال ۱۹۳۹ بریتانیا احتمالاً به علت شورش عظیم اعراب منطقه بر ضد یهودیان (۱۹۳۶-۱۹۳۹) طرحی موسوم به «کاغذ سفید ۱۹۳۹» را عملی نمود که مطابق آن مهاجرت یهودیان طی جنگ

جهانی را به ۷۵,۰۰۰ نفر محدود و هم چنین خرید زمین توسط یهودیان را در این منطقه ممنوع می کرد. کاغذ سفید از دید یهودیان و صهیونیستها چیزی جز خیانت و توهین نبود و البته با مفاد اعلامیه ۱۹۱۷ بارفور نیز مغایرت داشت. از آن طرف اعراب نیز با «کاغذ سفید» راضی نشدند و خواستار توقف کامل مهاجرت یهودیان به منطقه بودند. به هر حال «کاغذ سفید» تا پایان یافتن دوره قیومیت بریتانیا بر «اتحادیه ملت‌های فلسطین» راهگشای سیاست آنها در منطقه بود.

در ایران یهودیان به اسامی دیگری از قبیل کلیمی و جهود نامیده میشوند همچنین در کتب مذهبی و روایات به نامهای بنی اسرائیل و عبریان نیز معروف میباشند که هر کدام از این القاب و اسامی در کارنامه و تاریخ این ملت ریشه خود را دارد. اصل نام این ملت که امروزه یهودیان نامیده میشوند، عبریان بود که ریشه یابی و فلسفه این نام از نظر یک ایرانی قابل تعمق است.

در تورا آمده است زمانی که حضرت ابراهیم جد بزرگ ملت یهود در عراق بر علیه بت پرستی قیام کرد برای جدا بودن از این طایفه بت پرست وی و پیروانش به طرف دیگر رودخانه فرات رفته و از آن رو به حضرت ابراهیم و پیروانش لقب عبری را دادند که از کلمه (Eber) به معنی عبور کرده گرفته شده و مشخص کننده گروهی بود که از فرات عبور کرده و خود را از آن نظام فکری فاسد جدا ساختند و کلمه عبور در زبان فارسی همان کلمه عبری עבר است که اگر آن را حرف به حرف همانطور که میبینیم به فارسی یا عربی بنویسیم همان عبور میشود و باز لازم به تذکر است که اصولاً اکثر کلمات عربی همان کلمه عبری است که با حروف عربی نوشته شده و کلاً گرامر این زبان ریشه در زبان عبری دارد.

از دیگر نامهای قوم یهود بنی اسرائیل است که در تورا و دیگر کتب مقدس به کرات به آن اشاره شده. کلمه اسرائیل لقبی است که خداوند به حضرت یعقوب داد و از آنجا که دوازده سبط ملت یهود از حضرت یعقوب میباشند از این جهت به آنان بنی اسرائیل یعنی فرزندان حضرت یعقوب نیز گفته میشود.

نام دیگری که یهودیان به آن معروف میباشند و بیشتر در ایران مورد استفاده است نام کلیمی است و دلیل این نام این است که چون در قرآن آمده حضرت موسی کلام به کلام با خداوند صحبت میکرده از این رو به وی لقب کلیم الله داده شده به همین جهت پیروان حضرت موسی را کلیمی مینامند.

کلمه یهودی از نام یهودا یکی از دوازده پسر حضرت یعقوب گرفته شده و همچنین ماشیح یا ناجی که یهودیان در انتظارش میباشند از نسل یهودا خواهد بود. از آنجا که یهودا در زبان لاتین Judah جودا تلفظ میشود به همین جهت به یهودیان Jew میگویند و کلمه جهود در زبان فارسی از همین جا آمده با این تفاوت که در ایران کلمه جهود را زمانی مورد استفاده قرار میدهند که بخواهند یهودیان را مسخره کرده و یا با بی احترامی از آنان یاد کنند. اما دلیل دیگر که نام یهودی به آنان داده شده این است که در عبری کلمه یهودیم یعنی مردمان خدا و سه حروف اول نام یهودا در عبری و سه حروف اول نام اعظم خداوند در عبری که یهودیان اجازه تلفظ آن را ندارند یکی میباشد.

در اصل یهودی به کسی گفته میشود که از نسل حضرت ابراهیم، حضرت اسحاق و حضرت یعقوب و همسرانشان باشند و یهودیت باور و اجرای قوانینی الهی است که در زمان این پیامبران اجرا میشده و پس از خروج بنی اسرائیل از مصر خداوند توسط حضرت موسی از طریق تورا در کوه سینا رسماً به یهودیان اعطا فرمود.

یک فرد یهودی کسی است که مادرش یهودی باشد و یا از طریق آموزش توسط مراجع صلاحیت دار جامعه یهودی به این دین گرویده شود. حتی اگر فردی پدرش غیر یهودی بوده ولی مادر یهودی داشته باشد و به هیچ عنوان قوانین یهود را رعایت نکند این شخص از نظر قانون یهودیت، یهودی به حساب میاید

اگر فردی از پدر یهودی متولد شود ولی مادری غیر یهودی داشته باشد و حتی کاملاً با قوانین یهودی بزرگ گردد طبق قانون یهود، یهودی نبوده و چنین شخصی میبایست وقتی به سن قانونی رسید مانند یک غیر یهودی مراحل گرویدن به دین یهود را انجام داده و یهودی شود.

اما به مجرد اینکه شخصی غیر یهودی پس از گذراندن مراحل قانونی به یهودیت گرویده شد او همانند یک یهودی است که جد آن به حضرت یعقوب میرسد. اصولاً در یهودیت تبلیغ دین مجاز نبوده و یک یهودی نمی تواند دیگران را مجبور به تغییر مذهب کند مگر خودشان بخواهند تغییر مذهب داده و طبق قوانین شرعی و آموزش قوانین یهودیت، یهودی شوند. چرا که در باور یهودیت همانطور که اشاره شد انسانیت، خداپرستی و کسب علم و دانش هدف بوده و فقط با

عوض کردن دین به تنهایی مسئله ای حل نمیشود و اگر اینگونه بود در بین ادیان دیگر این همه اختلاف و برادر کشی مشاهده نمیشد.

در طول هزاران سال از تاریخ یهود افراد بسیاری چه از مردم عامی و یا رهبران دیگر مذاهب، وزرا و شاهزادگان به یهودیت گرویده اند که وابستگی و خدمت بعضی از آنان به یهودیت به حدی بوده که میتوان گفت ادامه حیات یهودیت مدیون آنان است که برای نمونه میتوان از بتیا دختر فرعون مصر، بیترو پدر زن موشه (حضرت موسی) که رهبر و کاهن اعظم سرزمین خود بود، اونقلوس پسر برادر امپراتور روم، ربی عقیوا که پدر بزرگش به یهودیت گرویده بود نام برد، امروزه در کشورهای آزاد به یهودیانی بر میخوریم که از آفریقا، هند، چین، ژاپن، مکزیک و حتی کشورهای عربی به یهودیت گرویده اند.

امر مهمی که بر عکس دیگر ادیان در یهودیت به آن اشاره و تاکید میشود این است که برای رضای خداوند و به بهشت رفتن حتماً نباید که یهودی بود بلکه انسانیت است که شرط اصلی است و زیر بنای هر نظام و باوری میبایست بر انسانیت و انسان دوستی برقرار باشد، جان هر انسانی ارزشمند بوده و کسی که در زندگی گذرای امروز دست یاری و کمک و نجات به دیگر انسانها بدهد، خداوند نیز او را نیز دوست داشته و با اوست چه یهودی باشد و یا غیر یهودی و از نظر روحانی مقامی در عالم باقی دارد و بهشت از آن اوست و این یک شعار نیست بلکه در تاریخ یهود بسیار به این مطلب اشاره شده و مورد اهمیت است و برای پی بردن به امر انسان دوستی و نوع

دوستی خیلی ساده به ماهیت کلمه عبری آدم אדם (א-ד-ם) که طبق معمول در عربی و فارسی کپی شده توجه کنیم به عمق و درایت فلسفه یهود پی میبریم .

در عبری کلمه آدم هرگز جمع بسته نمیشود و چیزی در یهودیت بنام آدمها نداریم و در این رابطه فلاسفه یهود توضیح داده و میگویند که چون ریشه تمام انسانها از حضرت آدم بوده و هدف یگانگی و اتحاد در جوامع بشری است ، از این رو برای نشان دادن این معیار در یهودیت کلمه آدم فقط به صورت مفرد نوشته میشود و آنهایی که بدنبال دو دستگی و یا چند دستگی هستند آدم به حساب نمیآیند و راز تکامل بشری و صلح و صفا تنها از طریق یگانگی و اتحاد حاصل میشود.

در دوران سلطنت حضرت داوود که میزان ایمان و آگاهی یهودیان به یهودیت بسیار زیاد بود، هنگامی که حضرت داوود به جنگ میرفت تلفات میداد ولی قوم بت پرستی که در جوار کشور اسرائیل زندگی میکردند در جنگهای خود تلفاتی نمیدادند و حضرت داوود با مشاهده این موضوع کنجاو شد که علت چیست و خداوند در وحی به او گفت با وجودی که تو و یهودیان ایمان و آگاهی کامل به خداوند دارید اما چون عده ای از شما نسبت به هم بدی میکنند من هم شما را در کارزار کمک نمیکنم ولی طایفه بت پرست هم جوار کشور شما با وجودی که مرا قبول ندارند ولی با یکدیگر خوب بوده و در صلح زندگی میکنند از این رو من هم آنان را در کارزارشان یاری میکنم.

یهودیان در عید پسخ (فطیر) که به مدت یک هفته جشن میگیرند، در روزی که مصادف با غرق شدن سربازان مصری در دریا میباشد اجازه خواندن هلل و شادی کامل را ندارند. با وجودی که

آنان در تعقیب یهودیان بوده تا آنان را نابود کنند. (یهودیان اجازه ندارند در کشته شدن دشمنان خود شادی کنند).

مطالعه این اشارات در کتب مقدس یهود این امر را روشن میکند که در یهودیت فقط خدا پرست بودن تنها کافی نبوده و باور داشتن به دین خواصی شخص را بهشتی و یا جهنمی نمیکند بلکه از دید یهودیت همه انسانها از یک ریشه و آن هم حضرت آدم بوده و فلسفه خلقت و زندگی بشر در این راهروی گذرا، تکامل و رسیدن به عالم باقی است و در باور یهودیت یک روحانی یهودی که رفتار غیر انسانی دارد میتواند جهنمی بوده و بر عکس شخصی عامی غیر یهودی ولی عادل و انسان دوست میتواند بهشتی باشد. در یهودیت هر انسانی از پیغمبر گرفته تا فرد عامی میتواند اشتباه کند و هیچ گونه مزیتی یکی بر دیگری ندارد و تنها تفاوت در این است که هر چه شخص بیشتر آگاه باشد سطح توقع الهی و اجتماعی نسبت به رفتار آنان متفاوت است از این رو در یهودیت جریمه فردی آگاه نسبت به شخصی عامی در مورد یک خلاف یکسان، به مراتب بیشتر است.

در یهودیت تنها خداوند است که کامل و ابدی است ولی پیغمبران این خواص الهی را در این دنیا ندارند ولی به خاطر رسالتی که دارند مورد احترام بوده و هیچ یهودی حق ندارد که به آنان و دیگر انسانها سجده کرده و مورد پرستششان قرار دهد، اما از آنجا که روح انسان نزدیک به ذات مقدس الهی است پس از سپری کردن این دنیا و تکامل روحانی میتواند در عالم باقی به ابدیت دست یابد ولی هرگز نباید مورد پرستش قرار گیرد. در اماکن مقدس یهودی نصب هر گونه عکس و

مجسمه ممنوع است و یک یهودی نمیتواند در محلی که مجسمه ویا عکس انسان و حیوانات باشد به نیایش و نماز پردازد.

در توراه تا زمانی که حضرت موسی زنده بود خداوند او را انسان کامل خطاب نکرد بلکه پس از درگذشت آن حضرت بود که از ایشان به عنوان یک شخص کامل و عادل یاد شد چرا که هر انسانی در هر لحظه زندگی میتواند با خطای خود از درجه بالا روحانی سقوط کند ویا برعکس، در یهودیت هر انسانی به جهت داشتن روح مقدس ظرفیت آن را دارد که به مقام پیغمبری برسد و این بستگی به راه و روش زندگی او و درک نظام آفرینش و شناخت به چگونه رسیدن به هدف واقعی است. (در باور یهودیت به جهت اینکه روح هر انسانی منشا الهی داشته، خلاق و مقدس آفریده شده و فرد پرستی برای او منع شده) و این روح مقدس میبایست که در بدنی خاکی و فیزیکی به تکامل خود دست یابد و هماهنگی درست روح و بدن است که رسیدن به این هدف را میسر میسازد.

از آنجا که تکامل و رشد معنوی اصل خلقت میباشد لذا تحقیق و مطالعه تنها راه دستیابی به این هدف است و با قبول این واقعیت است که افرادی که مایل به قبول یهودیت هستند میبایست مدتی در کلاسها و مدارس یهودی به آموزش و تحقیق پرداخته و سپس با آگاهی از قوانین یهود تصمیم بگیرند که آیا مایل به گرویدن به یهودیت هستند و یا نه، نه به خاطر مقام ویا وابستگی های شخصی ویا مالی بلکه بخاطر خود اصل یهودیت چرا که باور دینی با انسان متولد میشود و جزو شخصیت یک فرد میباشد و به راحتی با گفتن جمله ای ویا غسل کردن در آب ویا به زور قابل تغییر

نیست همانطور که خداوند انسان را با نیروی عقل و حق انتخاب آفریده، میبایست از همین دو نیروی مهم برای زندگی و آینده خود و نسلهای بعد استفاده کرده و مسیر خود را مشخص کند.

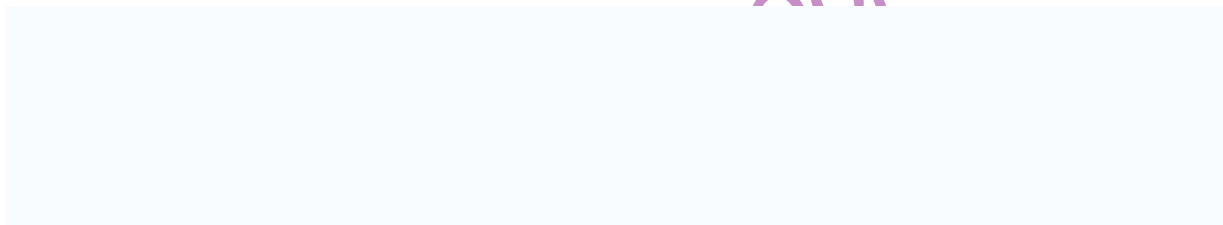
کلمه اسرائیل در عبری به معنی برگزیده میباشد و زمانی حضرت یعقوب به این لقب نائل شد که مدت 14 سال در یشیوا (دانشگاه الهیات) زیر نظر شم و عور به کسب علم پرداخت و سبیل علم و دانش در یهودیت به شمار آمد از این رو در یهودیت برای رسیدن به تکامل قدم اول رفتار مناسب با دیگر انسانها و انسان دوستی ، سپس عبادت و پرستش خداوند و در مرحله بعد کسب علم و دانش است که انسان را به هدفی که از آفرینش او در نظر گرفته شده میرساند و لقب دادن اسرائیل به قوم یهود یک یاد آوری است که همانطور که حضرت یعقوب پس از سالیان طولانی و کسب علم به این لقب نائل آمد، انسانهایی که در راه علم و پیشرفت تلاش کنند نیز برگزیده خواهند بود و بنی اسرائیل نام دارند، کما اینکه امروزه قدرت و بزرگی در علم و دانش بوده و افراد برگزیده انسانهایی هستند که آگاهی و اطلاعات (Data) زیاد دارند و این اطلاعات است که در دنیای تکنولوژی امروز عامل قدرت و برتری است . از نظر علمی تمام اطلاعات را میتوان به صورت (۰ - ۱) در برنامه های کامپیوتری ثبت و مورد استفاده قرار داد و میتوان گفت دنیا بدون این دو عدد کاملا فلج است.

طبق قبلا ارزش عددی کوچک (گیمتريا) (کپی شده آن در عربی و فارسی حروف ابجد نام دارد)

کلمه اسرائیل عدد ۱۰ میشود همچنین گیمتریای کوچک ۱۰ (علم و دانش) نیز عدد ۱۰ میباشد و فرمانهای خداوند که شالوده تورا است به صورت ۱۰ فرمان نازل شدند، همچنین در

دوران حکومت فرعون مصر و در برخورد دو نظام فکری الهی و مصر (در هر دوره این برخورد و تضاد به صورت مختلف وجود دارد) مصریان توسط ۱۰ ضربت تنبیه شدند. ارزش عددی حرف عبری (۶) که نام اعظم خداوند، کلمه یهودی، کلمه اسرائیل با آن آغاز میشود ۱۰ میباشد. در بالای تمام حروف عبری حرف (۶) نیز وجود دارد و طبق قبلا دنیا با آن (۶) خلق شده این اشارات و دیگر رموز تورا به صراحت نشانه از خالق دارد که از مخلوقاتش انتظار خلاقیت و پیشرفت را دارد. شاید این حرف چندین دهه پیش قابل درک نبود اما امروزه پس از هزاران سال با پیشرفت در تکنولوژی قابل فهم تر میباشد که چگونه از یک حرف و یا عدد میتوان چیزی را خلق کرد و امروز با چشم خود میبینیم از همین اعداد و حروف و برنامه ریزی صحیح میتوان دنیایی را خلق و یا نابود کرد، توسط همین ۱-۰ در چند سال اخیر به تکنولوژی دست پیدا کرده ایم که ما را قادر میسازد محموله پستی را که از یک سر دنیا به نقطه دیگر دنیا ارسال کرده ایم را رد یابی کرده و از محل آن آگاهی پیدا کنیم. در حالی که بشر در طی چند دهه به چنین پیشرفتهایی دست یافته قدر مسلم خداوند با حکمت ابدی خود نظارتی غیر قابل تصور از روح ما که توسط قالبی فیزیکی در حال انتقال به هدفی والا است را دارد .

با کسب علم و دانش برای خود، خانواده و اجتماع راه ترقی را پیدا کرده خلاق و سازنده پیشرفت کنیم و با آگاهی، از نفوذ و ویروسهای مخرب در مغز خود جلوگیری کنیم، طبق فرمان تورا هم نوع خود را مانند خود دوست داشته باشیم، آدم باشیم و از آدمها که در یهودیت مظهر نفاق و دودستگی است دوری کنیم آن موقع مطمئناً از هر دینی که باشیم برگزیده خواهیم بود.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com